

Pergamus

door: H. Rossier

Openbaring 2:12-18

Het tweesnijdend zwaard, dat uit de mond van de Heer gaat, wordt opgeroepen om Zijn Gemeente te oordelen. Het is iets verschrikkelijks om te maken te krijgen met dit scherpe zwaard, dat uit de mond van de Rechter uitgaat. Het is het woord van God, dat geen enkel kwaad laat bestaan. De uitdrukking “tweesnijdend zwaard” komt drie keer voor in het boek Openbaring.

In Openbaring 1 toont het aan dat dit een boek van oordelen is. Geen kwaad kan in de tegenwoordigheid van God bestaan.

In Openbaring 2 past de Heer dit oordeel in de eerste plaats toe op Zijn Gemeente. Alles, wat de verantwoordelijke Gemeente geopenbaard zal hebben in haar gedrag, zal geoordeeld worden.

Dan als de hemel geopend wordt, aan het einde van openbaringen, gaat de Heer uit met het tweesnijdend zwaard. Dan niet om de Gemeente te oordelen maar de hele wereld.

Dat doet ons denken aan Hebreëen 4 waar ons wordt aangetoond wat wij met het Woord van God moeten doen. Het tweesnijdend zwaard “*dringt door tot verdeling van ziel en geest, zowel van gewrichten als van merg, en oordeelt de gedachten en overleggingen van het hart.*” (Hebr. 4:12) Wij moeten het tweesnijdend zwaard op onszelf toepassen. Er is geen verontschuldiging voor ons, die behoren tot het huis van de kinderen van God, als wij te doen hebben met Zijn Woord.

Hoe weinig genieten wij, in onze zwakheid van de eeuwige dingen en hoe weinig waarderen wij de hemelse dingen. De Heer kent de ellende waarin de Gemeente van Pergamus zich bevindt. Hij zegt tot ons: “*Ik weet waar u woont.*” Wat zal Hij geven aan hem die overwint? Andere gemeenten worden voorgesteld als voorbeelden van trouw. Tegen Filadelfia zegt Hij: “*Wie overwint, die zal Ik maken tot een pilaar in de tempel van mijn God*” (Op. 3:12) Als wij zwak zijn,

zullen wij kracht krijgen. Hij belooft het. Maar hier, wat zegt Hij tot hem die overwint? U bezit niets uitwendigs, maar ik zal u een verborgen zaak geven. U invoeren in het intieme genot, in alles, waarvan ik zelf geniet.

Er is niets in u, gemeente in verval, wat mensen op de voorgrond stellen. “*Wie overwint, die zal Ik geven van het verborgen manna.*” Het manna is het voedsel uit de hemel. Het werd elke morgen aan het volk in de woestijn gegeven. Maar er was ook een deel voor God. Er moest een gomer manna verzameld worden en aan Mozes gegeven worden. Deze deed dat in een gouden kruik en verborg die in de ark. Op de plek waar ook de stenen tafels waren. Deze gomer bleef daar, als het deel van God. Niemand kon daar binnen gaan. Niemand kon er deel aan hebben. Er was een hemelse Christus op aarde neergedaald. Een Christus die zichzelf had vernietigd, op wie de gedachten van God zich konden concentreren. De liefde neergedaald uit de hemelse heerlijkheid, om arme wezens als wij te voeden. De liefde, die de Zoon van God heeft doen komen om te lijden en sterven. Dat vervulde het hart van Zijn Vader. Hij wilde de eeuwige herinnering bewaren aan de neerdaling van Zijn Zoon om het heil te volbrengen. Hoe zouden wij zo'n liefde en vernedering kunnen meten of begrijpen? Hoe zouden we kunnen ingaan in het genot van deze liefde?

Als wij de overwinning behalen. Als wij ons niet laten meeslepen door de loop van deze wereld. Dan zullen wij hetzelfde deel ontvangen en genieten. We kunnen ons daarop nu al verheugen, in afwachting van de heerlijkheid, ook al bevinden we ons te midden van al het kwaad dat de wereld vervult.

Geve God ons gemeenschap met Hem te hebben. Nu al te genieten in het verborgen en in de stilte, van deze liefde, die het hart van onze God en Vader vervult.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1936-81](#)

Titel: [Pergame](#)